

Nieuwsbrief - BPR Updates 2024-2

Nummer 2, 2024

Redactie: mr. drs. F.J.P. Lock en mr. M.E.A. Möhring.

INHOUDSOPGAVE

Dagvaardingsprocedure

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:57](#) 19-01-2024

Cassatieberoep tegen tussenarresten niet-ontvankelijk.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:22](#) 12-01-2024

Uitleg van het petitum.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:24](#) 12-01-2024

Eisen aan de stelplicht.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:21](#) 12-01-2024

Niet betwiste stellingen staan vast (art. 149 Rv).

Rechtsmiddelen

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:57](#) 19-01-2024

Cassatieberoep tegen tussenarresten niet-ontvankelijk.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:97](#) 26-01-2024

Niet-ontvankelijk cassatieberoep tussenuitspraak.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:51](#) 19-01-2024

Cassatieberoep niet-ontvankelijk vanwege rechtsmiddelenverbod artikel 360 Fw.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:23](#) 12-01-2024

Voortzetting cassatieprocedure.

Verzoekschriftprocedure

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:48](#) 19-01-2024

Vordering tot vergoeding proceskosten in een procedure ex artikel 10:12 lid 3 Wvvgz.

RECHTSPRAAK

Niet-ontvankelijk cassatieberoep tussenuitspraak.

Eiser tot cassatie is gelet op artikel 401a lid 2 Rv niet-ontvankelijk in haar cassatieberoep, nu het arrest van het hof ten opzichte van haar heeft te gelden als een tussenuitspraak.

Kort na het uitbrengen van de dagvaarding tegen gedaagde Dynniq is de eisende partij (H&D) failliet verklaard. Hierop volgen enkele partijperikelen, waarna de rechtbank bij rolbeslissing heeft beslist dat de aanzegging tot schorsing en hervatting van het geding van verweerster geen effect sorteert, zodat de procedure wordt voortgezet tussen de curator en Dynniq. Tegen deze beslissing is hoger beroep ingesteld.

In het hoger beroep heeft het hof de rolbeslissing van de rechtbank vernietigd, en de zaak teruggewezen naar de rechtbank. Volgens het hof moest de procedure worden voortgezet tussen verweerster en Dynniq.

Tegen dit arrest van het hof wordt vervolgens cassatieberoep ingesteld. Dat cassatieberoep is niet-ontvankelijk.

Het arrest van het hof is ten aanzien van Dynniq – de partij die het cassatieberoep heeft ingesteld – namelijk geen einduitspraak, maar een tussenuitspraak. Het arrest van het hof heeft tot gevolg dat niet langer de curator de wederpartij van Dynniq is, maar verweerster. Daarmee is dat arrest ten opzichte van de curator een einduitspraak, maar niet ten opzichte van Dynniq. Dynniq is immers (anders dan de curator) partij in de procedure gebleven: het hof heeft ten opzichte van haar niet door een uitdrukkelijk dictum over enig deel van het gevorderde een einde aan het geschil gemaakt. Dat betekent dat Dynniq op grond van artikel 401a lid 2 Rv van deze tussenuitspraak pas cassatieberoep kan instellen tegelijk met cassatieberoep tegen een einduitspraak, nu het hof niet anders heeft bepaald en geen van de andere uitzonderingen van toepassing zijn.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 26-01-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:97

Zaaknummer: 23/01412

Rechters: M.V. Polak, C.E. du Perron, C.H. Sieburgh, F.J.P. Lock en S.J. Schaafsma

Advocaten: R.P. Streng en J.W.H. van Wijk

Wetsartikelen: 401a lid 2 Rv

RECHTSPRAAK

Cassatieberoep tegen tussenarresten niet-ontvankelijk.***Tussenarresten. Cassatieberoep niet-ontvankelijk (art. 401a Rv).
Doorbreekingsjurisprudentie niet van toepassing.***

De rechtbank Den Haag heeft zich bij vonnis van 17 maart 2021 onbevoegd verklaard en de zaak verwezen naar de rechtbank Midden-Nederland. Tegen dit vonnis is door Sonos tussentijds hoger beroep ingesteld, waarbij ook een incidentele vordering is ingesteld. Bij arrest van 27 juli 2021 is de incidentele vordering door het hof Den Haag afgewezen, en bij arrest van 31 mei 2022 is Sonos door het hof Den Haag niet-ontvankelijk verklaard in het hoger beroep. De zaak is tegelijkertijd inhoudelijk behandeld door de rechtbank Midden-Nederland, en tegen het door die rechtbank gewezen vonnis (waarbij de vordering van Google is afgewezen) loopt hoger beroep bij het hof Arnhem-Leeuwarden.

De arresten van het hof Den Haag zijn tussenarresten, nu daarin niet in het dictum een einde is gemaakt aan het geding met betrekking tot enig deel van het gevorderde. Het tussenarrest van 27 juli 2021 is daarbij ook geen uitspraak als bedoeld in artikel 401a lid 1 Rv waarbij een voorlopige voorziening is gewezen, omdat de afwijzing van de incidentele vorderingen van Sonos een beslissing is in het kader van de voortgang en instructie van de zaak. Dat in het tussenarrest van 31 mei 2022 een beslissing is genomen over de proceskosten, maakt niet dat daarmee sprake is van een einduitspraak.

Tegen de arresten van 27 juli 2021 en 31 mei 2022 kan daarom alleen cassatieberoep worden ingesteld tegelijk met dat van het – door het hof Arnhem-Leeuwarden te wijzen – eindarrest, tenzij de rechter anders bepaalt (art. 401a lid 2 Rv). De rechter heeft niet anders bepaald. De zogenoemde doorbreekingsjurisprudentie is hier niet van toepassing. Dit betekent dat Sonos en Google niet-ontvankelijk zijn in hun tegen de arresten van het hof Den Haag gerichte cassatieberoepen.

De Hoge Raad ziet onvoldoende grond om Sonos te veroordelen in de werkelijk gemaakte proceskosten in cassatie (zoals door Google gevorderd). Voor een veroordeling in de werkelijk gemaakte proceskosten kan alleen plaats zijn in buitengewone omstandigheden, waarbij dient te worden gedacht aan misbruik van procesrecht of onrechtmatig handelen. Bij het aannemen

van misbruik van procesrecht of onrechtmatig handelen als grond voor een veroordeling in de werkelijk gemaakte proceskosten past terughoudendheid, gelet op het recht op toegang tot de rechter, dat mede gewaarborgd wordt door artikel 6 EVRM. De Hoge Raad ziet tegen die achtergrond onvoldoende grond voor een veroordeling in de volledige proceskosten.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 19-01-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:57

Zaaknummer: 22/03243

Rechters: M.V. Polak, C.E. du Perron, F.J.P. Lock, A.E.B. ter Heide en G.C. Makkink

Advocaten: R.L.M.M. Tan en H.J. Pot

Wetsartikelen: 401a Rv

RECHTSPRAAK

**Cassatieberoep niet-ontvankelijk vanwege
rechtsmiddelenverbod artikel 360 Fw.**

***Het cassatieberoep is niet-ontvankelijk vanwege het
rechtsmiddelenverbod van artikel 360 Fw. Geen beroep op
doorbrekingsgronden. Ook overschrijding cassatietermijn.***

Op de schuldenaar is de wettelijke schuldsaneringsregeling (WSNP) van toepassing verklaard. De schuldenaar heeft verzocht om de looptijd van zijn schuldsaneringsregeling te verkorten. Dit verzoek is door de rechter-commissaris afgewezen, en in hoger beroep is de beslissing van de rechter-commissaris door de rechtbank bekrachtigd.

Tegen de beschikking van de rechtbank is cassatieberoep ingesteld. Dit cassatieberoep is niet-ontvankelijk.

De beschikking van de rechtbank is gegeven ingevolge de bepaling van de derde titel van de Faillissementswet (in het bijzonder: art. 315 lid 1 Fw). Tegen een dergelijke beslissing staat geen hogere voorziening open (art. 360 Fw), behalve in gevallen waarin het tegendeel is bepaald. De Faillissementswet bevat geen bepaling op grond waarvan cassatieberoep (toch) mogelijk is tegen een beschikking als die van de rechtbank. In cassatie zijn ook geen gronden aangevoerd voor doorbreking van het rechtsmiddelenverbod. Het cassatieberoep is bovendien ook niet ingesteld binnen de cassatietermijn van acht dagen.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 19-01-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:51

Zaaknummer: 23/04126

Rechters: C.H. Sieburgh, S.J. Schaafsma en K. Teuben

Advocaten: T.T. van Zanten en M.E. ten Brinke

Wetsartikelen: 360 Faillissementswet

RECHTSPRAAK

Vordering tot vergoeding proceskosten in een procedure ex artikel 10:12 lid 3 Wvggz.

Onder omstandigheden aanspraak op in een Wvggz-cassatieprocedure gemaakte proceskosten in een procedure ex artikel 10:12 lid 3 Wvggz.

Uitgangspunt bij de Wvggz is dat betrokkene in op die wet gegronde procedures waarbij zijn vrijheid in het geding is recht heeft op kosteloze rechtsbijstand.

Als de betrokkene geen advocaat heeft, geeft de rechter in procedures genoemd in artikel 1:7 lid 1-2 Wvggz een last tot toevoeging aan een advocaat van betrokkene. De bijstand van deze advocaat is kosteloos, en er wordt ook geen eigen bijdrage in rekening gebracht. De financiële draagkracht van betrokkene speelt hierbij geen rol. De toevoeging kan in dat geval niet na afloop van de procedure worden ingetrokken.

In Wvggz-cassatieprocedures vindt toevoeging voor rechtsbijstand echter niet op last van de rechter plaats, maar op aanvraag van de advocaat. Bij de beoordeling van die aanvraag wordt gekeken naar de financiële draagkracht van betrokkene. Hiernaast is het ook mogelijk voor advocaten om op basis van een arrangement met de raad voor rechtsbijstand een toevoeging te krijgen voor Wvggz-cassatieprocedures. Dan wordt niet gekeken naar de financiële draagkracht van betrokkene, en er wordt ook geen eigen bijdrage in rekening gebracht.

Als rechtsbijstand in een Wvggz-cassatieprocedure is verleend op basis van een toevoeging op aanvraag, dan kan die toevoeging op grond van artikel 34g lid 1, aanhef en onder a, Wet op de rechtsbijstand worden ingetrokken als de betrokkene de kosten van rechtsbijstand kan verhalen op een derde. Dat geldt niet als de toevoeging is verleend op basis van het hiervoor genoemde arrangement.

In Wvggz-cassatieprocedures plegen partijen niet te verzoeken om een veroordeling in de proceskosten, en pleegt de Hoge Raad die veroordeling ook niet ambtshalve uit te spreken. Als een beschikking, gegeven naar aanleiding van een verzoek of beroep bedoeld in artikel 1:7 lid 1 en 2 Wvggz in cassatie wordt vernietigd, staat de omstandigheid dat door de Hoge Raad geen proceskostenveroordeling is uitgesproken niet eraan in de weg dat betrokkene op grond van

artikel 10:12 lid 3 Wvggz schadevergoeding vraagt die ook betrekking heeft op de voor het cassatieberoep gemaakte kosten van rechtsbijstand. Gelet op het uitgangspunt dat de betrokkene in op de Wvggz gegronde procedures waarbij zijn vrijheid in het geding is aanspraak heeft op kosteloze rechtsbijstand, is er daarbij grond om te aanvaarden dat de kosten van rechtsbijstand in beginsel voor volledige vergoeding in aanmerking komen. De rechter dient bij de toepassing van artikel 10:12 lid 3 Wvggz wel aansluiting te zoeken bij de dubbele redelijkheidstoets (art. 6:96 lid 2 BW).

Het voorgaande geldt voor gevallen waarin de betrokkene in cassatie is bijgestaan op basis van een toevoeging op aanvraag van de cassatieadvocaat (die kan worden ingetrokken als de kosten kunnen worden verhaald op een derde). Dit geldt dus niet als de rechtsbijstand is verleend op basis van het arrangement met de raad voor rechtsbijstand (en de toevoeging niet kan worden ingetrokken). In dat laatstgenoemde geval is er dus geen grond om voor de proceskosten een schadevergoeding ex artikel 10:12 lid 3 Wvggz toe te kennen.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 19-01-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:48

Zaaknummer: 22/03972

Rechters: M.V. Polak, H.M. Wattendorff, F.J.P. Lock, S.J. Schaafsma en F.R. Salomons

Advocaten: S.M. Kingma

Wetsartikelen: 10:12 lid 3 Wvggz en 34g Wet op de rechtsbijstand

RECHTSPRAAK

Uitleg van het petitum.

Uitleg van het petitum. Maatstaf. Verklaring voor recht.

In Nederland en België wordt geprocedeerd over de schade als gevolg van een ongeval van een werknemer bij het bedrijf waar hij werkzaamheden uitoefende. De werkgever vordert in deze procedure een verklaring voor recht dat Belgisch recht van toepassing is op de schadeafhandeling van het arbeidsongeval en dat een eventuele schadeclaim moet worden beoordeeld aan de hand van de maatstaven van de Belgische Arbeidsomstandighedenwet.

Het hof verklaart de werkgever niet-ontvankelijk, nu – onder andere vanwege de termen ‘schadeafhandeling’ en ‘schadeclaim’ niet voldoende duidelijk is welke gedragingen onder de gevorderde verklaring voor recht vallen.

Bij de uitleg van een petitum moet niet alleen acht worden geslagen op de bewoordingen daarvan, maar komt ook betekenis toe aan de inhoud van wat aan de eis ten grondslag is gelegd, de wijze waarop de wederpartij de vordering heeft opgevat en redelijkerwijs heeft moeten opvatten, en het overige partijdebat. Dat geldt ook voor de uitleg van een vordering tot het geven van een verklaring voor recht met een bepaalde inhoud.

In dit geval is volgens de Hoge Raad voldoende duidelijk dat de werkgever met de verklaringen voor recht het oog heeft op een vordering van de werknemer tegen de werkgever tot vergoeding van schade die het gevolg is van het arbeidsongeval, op grond van onrechtmatige daad of werkgeversaansprakelijkheid. Het oordeel van het hof dat niet duidelijk is wat moet worden begrepen onder ‘schadeafhandeling’ en ‘schadeclaim’ is dan ook onbegrijpelijk.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 12-01-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:22

Zaaknummer: 22/04386

Rechters: T.H. Tanja-van den Broek, C.E. du Perron, F.J.P. Lock, A.E.B. ter Heide en M.J. Kroeze

Advocaten: J.H.M. van Smaaij en K. Aantjes

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Voortzetting cassatieprocedure.***Voortzetting van een deel van de cassatieprocedure na schorsing wegens faillissement, vanwege daartoe bestaand belang.***

De Hoge Raad heeft op 9 juni 2023 verstaan dat het geding in cassatie vanwege faillissement is geschorst, voor zover het rechtsvorderingen betreft die voldoening van verbintenissen uit de boedel ten doel hebben. Daarbij is overwogen dat als een partij voortzetting van het geding ten aanzien van één of meer van de overige rechtsvorderingen verlangt, zij zich ook erover dient uit te laten in hoeverre bij die rechtsvorderingen een ander belang bestaat dan dat de rechtsvorderingen die voldoening van verbintenissen uit de boedel ten doel hebben, toewijsbaar zijn.

FNV c.s. verlangen nu voortzetting van de procedure met betrekking tot een aantal vorderingen. Ten aanzien van een aantal van deze vorderingen hebben FNV c.s. daarbij naar het oordeel van de Hoge Raad een ander belang dan dat hun rechtsvorderingen die voldoening van verbintenissen uit de boedel ten doel hebben, toewijsbaar zijn. In zoverre wordt de procedure dan ook voortgezet.

Ten aanzien van de overige vorderingen is niet gebleken van een ander belang als hiervoor bedoeld. Het belang dat de Hoge Raad duidelijkheid geeft over de rechtsvraag die met die vorderingen voorligt, is onvoldoende.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 12-01-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:23

Zaaknummer: 21/05264

Rechters: A.E.B. ter Heide, S.J. Schaafsma, F.R. Salomons, G.C. Makkink en K. Teuben

Advocaten: S.F. Sagel, I.L.N. Timp en H.J.W. Alt

Wetsartikelen: 25, 27-29 en 30 Fw

RECHTSPRAAK

Eisen aan de stelplicht.***Eisen aan de stelplicht (art. 150 Rv). Uitleg stellingen.***

Het geschil in deze zaak gaat over de eigendom van landbouwmachines. Eiser vordert (onder meer) een verklaring voor recht dat tussen hem en gedaagde een gemeenschap bestaat, bestaande uit de landbouwmachines. Het hof wijst die vordering af, kort gezegd omdat eiser heeft nagelaten gemotiveerd te stellen en onderbouwen dat de levering aan eiser en gedaagde gezamenlijk heeft plaatsgevonden en zij samen eigenaar zijn geworden van de landbouwmachines.

Het hiertegen gerichte cassatieberoep slaagt. Uit de processtukken blijkt dat eiser gemotiveerd heeft gesteld en ook met stukken heeft onderbouwd dat partijen de landbouwmachines samen hebben aangeschaft. Dit is door gedaagde bestreden. Gedaagde heeft echter niet aangevoerd dat, als moet worden aangenomen dat eiser en hij de landbouwmachines samen hebben gekocht, eiser desondanks geen mede-eigenaar is geworden omdat de machines niet aan hem zijn geleverd. Door de vorderingen op de grond dat eiser heeft verzuimd om te stellen dat de machines ook aan hem zijn geleverd (gepreciseerd naar plaats en tijd van levering van elk van de machines), heeft het hof ofwel te strenge eisen gesteld aan de stelplicht van eiser, ofwel een onbegrijpelijke uitleg aan de stellingen van eiser gegeven.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 12-01-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:24

Zaaknummer: 22/04786

Rechters: T.H. Tanja-van den Broek, C.E. du Perron, H.M. Wattendorff, S.J. Schaafsma en K. Teuben

Advocaten: A.C. van Schaick en C.S.G. Janssens

Wetsartikelen: 150 Rv

RECHTSPRAAK

Niet betwiste stellingen staan vast (art. 149 Rv).***Partneralimentatie. Niet betwiste stellingen staan tussen partijen vast (art. 149 Rv). Rekenfout in uitspraak.***

Het gaat in deze zaak over partneralimentatie. Het hof heeft de behoefte van de vrouw vastgesteld op basis van wat zij concreet nodig heeft en heeft daarbij de door de vrouw vermelde uitgaven tot uitgangspunt genomen. De man heeft op deze lijst van uitgaven gereageerd en bij iedere door de vrouw gestelde uitgave weergegeven in hoeverre deze wordt betwist. Voor zover de man de door de vrouw gestelde uitgaven niet heeft betwist, staan die tussen partijen vast (art. 149 Rv). Het stond het hof niet vrij om ten aanzien van die uitgaven van een lager bedrag uit te gaan. De hiertegen gerichte cassatieklacht slaagt.

In de uitspraak van het hof is verder een rekenfout gemaakt. Ook de hiertegen gerichte cassatieklacht slaagt.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 12-01-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:21

Zaaknummer: 23/01348

Rechters: C.H. Sieburgh, F.J.P. Lock en K. Teuben

Advocaten: K. Aantjes en H.J.W. Alt

Wetsartikelen: 149 Rv